

SOSYAL KORUMA SİSTEMLERİNDE SOSYAL HİZMETİN ROLÜ: EVRENSEL SOSYAL KORUMA HAKKI

Bilgi Türü: Politika

Konu başlığı: Sosyal Koruma

3 Ekim 2016

IFSW Genel Kurulu 2016, Seul, Kore'de kabul edilmiştir.

"Dünya nüfusunun %73'ünün sosyal korumaya erişimi yok veya çok kısıtlı, bu da dünya nüfusunun çoğunluğunun hayatında aşırı yoksulluk ve zorlukların devam etmesine neden oluyor", (ILO (2014) Dünya Sosyal Koruma Raporu 2014/15)

Sosyal güvenlik, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nde ve Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi'nde yer alan bir insan hakkıdır. Devletler tüm vatandaşlarına asgari düzeyde refah ve sosyal destek sağlamakla yükümlüdür. ILO'nun Sosyal Koruma Katmanlarının ulusal düzeyde uygulanmasına ilişkin 202 (2012) sayılı Tavsiye Kararı, asgari düzeyde sosyal korumayı bir sosyal güvenlik hakkı olarak tanımlamaktadır. Ancak hükümetler ulusal sosyal koruma sistemlerini nasıl tasarlayacakları ve düzenleyecekleri konusunda özgürdür.

IFSW 2014 Genel Kurulu'nda "Sosyal Koruma Tabanında Sosyal Hizmetin Rolü" konulu bir IFSW politikası çağrısında bulunan önerenin ardından bu politika belgesi iki bölümden oluşmaktadır: İlk bölüm, tüm insanların yetkin sosyal koruma sistemlerine erişiminin sağlanması ihtiyacını ele almaktadır. İkinci bölüm ise bu sistemlere dahil olan kişilerle çalışan sosyal hizmet uzmanlarının rolüne yöneliktir. Her iki bölüm de sosyal hizmet anlayışının sosyal refahı daha geniş bir bağlamda konumlandığını ileri sürmektedir.

Bölüm I

Sosyal Koruma Sistemlerinin

Sürdürülebilir Sosyal Kalkınma

Endişe verici konular

Sosyal korumanın sağlanması geleneksel olarak güvensizliğin, kötü sağlığın, ekonomik ve sosyal kırılganlığın etkilerinin hafifletilmesi olarak görülmüştür ve herkes için temel yaşam standartlarının korunmasına yardımcı olabilir. Sosyal koruma korkuları azaltır ve bu tür sorunların daha fazla yoksullaşmaya yol açmayacağına dair güvence ve güven verir. Daha

yakın tarihli tartışmalar, bu geleneksel bakış açısının bir bağımlılık modelini mi beslediği yoksa eşitsizliği azaltarak ve sosyal adaleti tesis ederek sosyal açıdan dönüştürücü sosyal koruma sistemleri inşa etmenin mümkün olup olmadığı sorusunu gündeme getirmiştir.

Sosyal koruma sistemleri önleyici ve sürdürülebilir bir etkiye sahip olmalı; bireylerin, ailelerin ve toplulukların dayanıklılığını güçlendirmeli ve yaşam risklerine karşı tepki verme kapasitesini artırmalıdır.

Sosyal koruma, güvencesiz koşullarda yaşayan ve yaşamları boyunca karşılaşılabilecekleri kriz ve felaketlerde kendilerine yardımcı olacak çok az kaynağa sahip olabilecek kırılgan nüfusun yaşam kalitesini iyileştirmelidir. Sağlık sorunları, ölüm, işsizlik, geçim kaynağı kaybı, şiddetli çatışmalar veya çevresel felaketler nedeniyle zorla yerinden edilme ve kalkınma projeleri nedeniyle yerinden edilme gibi beklenmedik harcamalar, yaşam kalitesinin sürdürülmesi ve refah açısından ciddi sorunlara neden olmaktadır. Bu gibi durumlarda sosyal koruma, insanların acil ihtiyaçlarının karşılanması için güvenlik ve araçlar sağlar.

Ancak Sosyal koruma sistemlerinin tek işlevi bu değildir. Aynı zamanda temel insan haklarının gerçekleştirilmesini teşvik etmeli ve sosyal adaletin tesis edilmesine önemli bir katkıda bulunmalıdırlar. Ayrıca sosyal koruma, ekonomik kalkınmanın istikrara kavuşturulmasına da yardımcı olur; zira sosyal koruma için harcanan her 1 doların ekonomiye 3 dolar olarak geri döndüğü kanıtlanmıştır. İnsanlar güçlendikçe ekonomik faaliyetlere katılırlar ve bu da sosyal ve ekonomik sonuçların artmasına neden olur. Kapsamlı bir sosyal koruma sistemi yoksulluğun azaltılmasına katkıda bulunur, eşitsizlikleri azaltır, sosyal uyuma katkıda bulunur ve sosyal olarak sürdürülebilir bir ekonomik kalkınmanın temelini oluşturur (Basu & Strickler, 2013).

Bu politika, önceki IFSW politikası ile uyumludur:

- Sosyal Hizmetin Uluslararası Tanımı (2014):
- Engellilik, çocuklar, sağlık, HIV/AIDS gibi konularda sosyal korumanın teşvik edilmesi çağrısında bulunan IFSW politika beyanları;
- Sosyal Hizmet ve Sosyal Kalkınma için Küresel Gündem (2012), Sosyal Koruma Tabanı Girişimi'nden açıkça bahsetmektedir.

Sosyal korumanın değer temeli Birleşmiş Milletler ve çeşitli kuruluşlarında, sağlık ve sosyal mesleklerde, sivil toplumda ve birçok politikacı arasında geniş ölçüde kabul görmektedir, ancak sosyal koruma sağlama uygulaması tartışmalı siyasi tartışmalara tabidir ve operasyonelleştirme ve uygulama farklı ülkelerde çok çeşitli sosyal koruma sistemleri üretmektedir. Kapsamlı sosyal koruma sistemleri evrensel koruma sağlar ve bunu yaparken farklı ihtiyaçlara ve nüfusun farklı kesimlerine hitap eder. Bu sistemler farklı planlar ve çeşitli program türlerinden oluşabilir. Finansman vergi ya da katkı temelli olabilir. Sosyal refah yardımlarının ödenmesi herkes için aynı olabilir ya da araç testine tabi tutulabilir. Programlar evrensel olabilir ya da belirli grupları hedefleyebilir. Sosyal yardım ödemeleri, belirlenen kriterleri karşılayan herkese koşulsuz olarak verilebilir (yoksul ailelerin tüm çocukları) veya koşullara bağlanabilir (örneğin, çocukların okula gitmesi ve aşılması)[1].

Ayrıca, Sosyal Koruma Tabanları kavramında ana hatlarıyla belirtildiği gibi sosyal koruma sistemleri sadece durağan kavramlar değildir. Sosyal koruma sistemleri, yeni nüfus gruplarına ve ortaya çıkan yeni risklere tepki vererek adım adım geliştirilmektedir.

Sonuç olarak, kapsamlı sosyal koruma sistemleri farklı ülkelerde çok çeşitlidir ve sosyal koruma sistemleri karmaşık olma eğilimindedir. Sigortaların, planların ve programların, kanunların ve yönetmeliklerin, idari prosedürlerin ve bürokratik kararların artan çeşitliliği ve karmaşıklığı, bir tarafta sosyal idare ile diğer tarafta sosyal hizmet talep edenler ve yardım talep edenler arasında bir bağlantı olarak sosyal hizmetleri gerekli kılmaktadır. Sosyal hizmetlerin yerine getirmesi gereken çok sayıda görev vardır ve bu görevler arasında karmaşık sosyal koruma sistemlerinin yönlendirilmesi de yer alabilir.

Arka plan[2]

On yıllar önce sosyal güvenlik hakkı İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi (1948) ve Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi (1966) ile güvence altına alınmıştır.

Bununla birlikte, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) 2014/15 "Ekonomik iyileşme, kapsayıcı kalkınma ve sosyal adaletin inşası" başlıklı Dünya Sosyal Koruma Raporu, dünya nüfusunun yaklaşık %73'ünün sosyal koruma sistemlerine erişiminin olmadığını veya çok kısıtlı olduğunu, yani dünyadaki her dört kişiden üçünün aşırı yoksulluk olmasa bile sosyal güvensizlik içinde yaşadığını ve kişisel, ekonomik veya çevresel krizler nedeniyle gelirlerini kaybettiklerinde kapsamlı sosyal korumaya erişimlerinin olmadığını göstermektedir. Örneğin, herkes için erişilebilir ve uygun fiyatlı bir sağlık hizmeti yoksa, hastalanmak kişinin işini veya geçim kaynağını, evini ve okulunu kaybetmesi için büyük bir risktir. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) her yıl 100 milyon kişinin karşılanamayan sağlık masrafları nedeniyle yoksulluğa düştüğünü tahmin etmektedir.

"İnsan haklarına dayanan sosyal güvenliği yaygınlaştırma yükümlülüğü ... son on yıllarda neredeyse unutulmuştur" (Cichon, 2015). Sosyal Korumanın Ulusal Katmanları ile ilgili 202 sayılı ILO Tavsiye Kararı, soyut yükümlülüğü ulusal düzeyde somut politika taleplerine dönüştürme konusunda büyük bir değere sahiptir.

Adil bir Küreselleşme için Sosyal Adalet ILO Bildirgesi (2008), 2008 yılındaki finansal ve ekonomik krizlerde daha da belirgin hale gelen ekonomik küreselleşmenin olumsuz sosyal etkilerine karşı koymak için güçlü bir sosyal boyuta ihtiyaç duyulduğu çağrısında bulunmaktadır. ILO ve WHO, BM kuruluşları, hükümetler ve STK'lar arasında işbirliği yapan kuruluşlar olarak geniş bir destek bulan sosyal koruma tabanı girişiminde öncü kuruluşlar olmuştur. Bu girişimle birlikte özellikle küresel güneyde sosyal koruma sistemlerinin tartışılması ve uygulanması ivme kazanmıştır. Birçok ülkede sosyal korumaya bir insan hakkı olarak ve sosyal bütünlük ile ekonomik istikrar ve kalkınmanın bir ön koşulu olarak yeniden ve artan bir önem verilmektedir. Bu durum, mali kriz ve kemer sıkma politikalarının bir sonucu olarak ulaşılan sosyal güvenlik düzeyinin saldırı altında olduğu zengin ülkelerdeki son gelişmelerle tezat oluşturmaktadır.

Ulusal sosyal koruma tabanlarının (SPF) uygulanmasına ilişkin 202 sayılı ILO Tavsiye Kararı 2012 yılında 185 ILO üye ülkesi tarafından kabul edilmiştir. SPF'ler yaşam döngüsü boyunca sağlık hizmetlerine ve gelir güvencesine evrensel erişimi garanti eder: çocuklar, işsizler ve yoksullar, yaşlılar ve engelliler için. İnsan haklarına dayalı ulusal sosyal koruma tabanları birçok ülkede tamamen veya kısmen başarıyla uygulanmaktadır. Bunların aşırı yoksulluğun ve aşırı eşitsizliğin azaltılmasında iddialı ancak uygulanabilir, ekonomik ve etkili olduğuna dair kanıtlar giderek artmaktadır (ILO, 2011, 2014). Sosyal Koruma Tabanları refaha, toplumsal cinsiyet eşitliğine katkıda bulunmakta, dezavantajlı ve kırılgan grupların eğitim ve sağlık durumlarını iyileştirmekte ve geniş kitlelerde hayatın zorluklarına karşı dayanıklılığı güçlendirmektedir. Sosyal Koruma Tabanları, Milenyum Kalkınma Hedeflerine ulaşılmasına katkıda bulunmuştur ve sosyal hakların gerçekleştirilmesi için temel bir unsurdur.

Sosyal Koruma Tabanlarının ulusal düzeyde uygulanmasına ilişkin 202 sayılı ILO Tavsiyesi, küresel sosyal politikadaki en önemli ve umut verici girişimdir ve UNAIDS, WHO, UNICEF, ESCR, HRC ve kalkınma ajansları gibi BM kuruluşları arasında geniş bir destek bulmuştur. Küresel sosyal ve kalkınma politikasında mali konuların önceliğinden (Washington Uzlaşısı), savunmasız nüfusun hedefli bir şekilde korunmasından, İnsan Haklarına dayalı herkes için sosyal korumayı öngören ve uygulayan kapsayıcı bir sosyal politikaya doğru yenilikçi bir değişime işaret etmektedir. Bu bağlamda, Dünya Bankası Grubu ve ILO'nun evrensel sosyal koruma için ortak bir misyon ve eylem planına yönelik Nisan 2015 tarihli kavram notu dikkat çekicidir (ILO & Worldbank, 2015).

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 25 Eylül 2015 tarihinde "Dünyamızı Dönüştürmek: Sürdürülebilir Kalkınma için 2030 Gündemi" konulu Kararı kabul etmiştir. 17 Sürdürülebilir Kalkınma Amacı ve 169 hedef, "herkesin insan haklarını gerçekleştirmeyi, toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamayı ve tüm kadınların ve kız çocuklarının güçlendirilmesini" amaçlayan küresel bir gündem oluşturmaktadır. Bunlar bölünmez bir bütündür ve sürdürülebilir kalkınmanın üç boyutunu dengeler: ekonomik, sosyal ve çevresel."

SKH'ye ulaşmak için sosyal korumaya önemli bir yer verilmiştir. SPF'yi de içeren sosyal koruma, amaç 1 "Yoksulluğun her türüne ve her yerde son verilmesi" (hedef 1.3) altında açıkça belirtilmiştir. Amaç 3 (Her yaşta herkes için sağlıklı yaşamlar sağlamak ve refahı teşvik etmek) altındaki hedef 8, finansal risk koruması da dahil olmak üzere evrensel sağlık kapsamını öngörmektedir. Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması için (amaç 5), kamu hizmetleri, altyapı ve sosyal koruma politikalarının sağlanması yoluyla ücretsiz bakım ve ev işlerinin tanınması ve değerlendirilmesi gerekmektedir (hedef 5.4). Ülkeler içindeki ve ülkeler arasındaki eşitsizliğin aşamalı olarak azaltılması (amaç 10), özellikle mali, ücret ve sosyal koruma politikalarını gerektirmektedir (hedef 10.4).

IFSW Politika Bildirisi: Sosyal Koruma Sistemleri Hakkı Üzerine

Sosyal koruma bir insan hakkıdır. Sosyal hizmet mesleğinin insan haklarına yönelik temel taahhüdü, herkes için sosyal koruma sağlama taahhüdünü içerir. IFSW, hükümetleri ve sivil toplum üyelerini herkes için kapsayıcı ve kapsamlı sosyal koruma sistemleri oluşturmaya çağırılmaktadır.

IFSW, sosyal korumanın teşvik edilmesi için çalışacak ve üye derneklerini ve dünya çapındaki sosyal hizmet uzmanlarını, herkes için sosyal koruma hakkını korumak, muhafaza etmek ve genişletmek için bu taahhüde katılmaya çağırılmaktadır.

IFSW'nin anlayışına göre sosyal koruma, temel ihtiyaçların karşılanmasından daha fazlasıdır. IFSW, sosyal hizmetin uluslararası tanımına ve mesleki etik ve ilkelere uygun olarak, sosyal koruma sistemlerinin sosyal adaleti, sosyal güvenliği, sosyal uyumu ve refahı teşvik eden bir sosyal politikanın içine yerleştirilmesi gerektiğini savunur. Sosyal koruma sistemleri, sosyal dönüşüm, demokrasi ve sosyal adaletli toplumlar yaratma araçları olarak anlaşılmalıdır.

IFSW, Sosyal Koruma Tabanlarının Ulusal Düzeyde Uygulanmasına ilişkin 202 sayılı ILO Tavsiye Kararı'nı onaylamakta ve dünya genelindeki üye dernekleri ve sosyal hizmet uzmanlarını ILO Tavsiye Kararı'nı temel almaya ve uluslararası, ulusal veya yerel faaliyet alanlarında sosyal korumayı gerçekleştirmek için bir kılavuz olarak kullanmaya çağırılmaktadır.

IFSW, üye derneklerine ve tüm dünyadaki sosyal hizmet uzmanlarına, 2016-2030 Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerinin gerçekleştirilmesine yönelik tüm faaliyetlere sosyal korumayı dahil etmeleri çağrısında bulunmaktadır. Sağlık hizmetlerine evrensel erişimin garanti altına alınması ve özellikle ebeveynlik, hastalık, işsizlik, annelik, engellilik ve yaşlılık durumlarında yeterli gelir elde edemeyenler için temel gelir güvencesinin sağlanması. Bunlar, 2016 - 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerine ulaşılmasına önemli ölçüde katkıda bulunacaktır.

IFSW ve IFSW BM temsilcileri, uluslararası faaliyetlerinde sosyal korumada sosyal hizmet perspektifine yüksek öncelik verecek; başta Uluslararası Çalışma Örgütü ILO olmak üzere DSÖ, UNAIDS, UNHCR, UNICEF, UNDP ve diğerleri gibi sosyal korumayla ilgili BM kuruluşlarıyla işbirliğini arayacak ve yoğunlaştıracaktır.

IFSW, sosyal hizmet uzmanlarının eğitiminin önemini vurgular ve sosyal hizmet okullarına sürdürülebilir sosyal kalkınmayı müfredata dahil etmeleri ve öğrencileri sosyal koruma sistemleriyle çalışmak üzere teorik ve pratik olarak hazırlamaları çağrısında bulunur.

IFSW, sivil toplumun bir parçası olan üye kuruluşlarını, sürdürülebilir sosyal korumayı teşvik etmek için sivil toplum örgütleri, sendikalar ve hizmetlerden yararlanan kişilerle ittifaklar kurmaya çağırılmaktadır. Sivil toplum kuruluşları ulusal sosyal diyaloga dahil olmalı ve karar süreçlerine katılmalı, sosyal koruma sistemlerinin tasarlanmasına, geliştirilmesine, uygulanmasına ve izlenmesine katkıda bulunmalıdır.

IFSW, kamu harcamalarını azaltan ve zenginler için vergi indirimi ile birleşerek eşitsizlik uçurumunun genişlemesine ve yoksulluğun artmasına neden olan kemer sıkma politikalarına şiddetle karşı çıkmaktadır.

Bölüm II

Sosyal Koruma Sistemlerinde Sosyal Hizmet Uzmanının Rolü

Giriş

Sosyal hizmet mesleğinin teorik ve pratik anlayışında, bireylerin sosyal bir çerçevede birbirlerine bağlı olmadıkları sürece sürdürülebilir, tatmin edici yaşamlar süremeyecekleri yer almaktadır. Bu nedenle mesleğin temel amaçlarından biri, insanların sosyal ortamlarda güvenle, emniyetle, onurlu bir şekilde ve haklarının tam olarak farkına vararak yaşayabilmeleri için sosyal koruma sistemlerini geliştirmektir.

Bu yaklaşım, sosyal koruma sistemlerini bireysel yoksulluğun azaltılması veya hedeflenen zararın azaltılması için yukarıdan aşağıya platformlar olarak gören birçok hükümetin eğiliminden farklı olabilir. Meslek, yoksulluğu azaltmak ve acıları hafifletmek için sistem ve programların geliştirilmesini aktif olarak desteklerken, sosyal korumanın ilk ve sürdürülebilir biçimi olarak aile, topluluk, toplumsal sermaye ve karşılıklı bağımlılık oluşturmaya odaklanarak bunun ötesine geçmektedir. Bu, toplumsal kapasite geliştirme kavramında somutlaşmaktadır

Dünya çapında sosyal hizmet uzmanlarının günlük çalışmaları şunları içerir: İnsanlar arasındaki dayanışmayı güçlendirmek, İnsanları başkalarını önemsemeye teşvik etmek, İnsanları başkalarının haklarına saygı duymaya teşvik etmek, Aile, topluluk ve toplum içindeki dayanışmayı güçlendirmek.

Savunuculuk da mesleğin önemli bir bileşenidir ve ister yüksek kaynaklara sahip sosyal koruma sistemlerinde, ister sosyal korumanın tamamen kültür ve dine dayandığı ortamlarda ya da yardıma bağımlı bağlamlarda çalışıyor olsun, sosyal hizmet uzmanları sosyal koruma sistemlerini sosyal ilişkileri koruyacak ve geliştirecek, sosyal entegrasyonu teşvik edecek ve insanlar arasındaki ilişkileri mümkün olduğunca uyumlu hale getirecek şekilde şekillendirmek için savunuculuk yapar.

Sosyal hizmet perspektifinden bakıldığında, sosyal koruma sistemleri ve refah devletleri bir bütün olarak nüfusun sürdürülebilirliğini ve refahını teşvik edecek şekilde tasarlanmalıdır. Toplamları tarafından başarısızlığa uğratılmış insanlara yardım sağlayan bir stratejiden ziyade. Bu anlamda sosyal hizmet mesleği, sosyal koruma sistemlerinin, topluluklar içinde ve topluluklar arasında dayanışma inşa etmeye odaklanan ve demokratik katılımı teşvik ederek ve daha geniş toplumdaki sesleri güçlendirerek kendi kaderini tayin etmeye teşvik eden sosyal dönüşüm ajansları olduğunu savunmaktadır.

Arka plan

Sosyal hizmet analizi sadece bireyin mevcut sorununu değil, aynı zamanda kişinin içinde yaşadığı aile ve toplum bağlamında da ele alır. Bu nedenle sosyal hizmet uzmanının başlangıç noktaları aile ve toplum yapılarıdır. Bunların, sosyal korumanın diğer tüm yönlerinin üzerine inşa edilmesi gereken temeller olarak kabul edilmesi gerekir.

Ancak çoğu zaman yukarıdan aşağıya sosyal koruma sistemleri ve hükümet politikaları aile ve toplumu göz ardı etmektedir. Bu organik bakım sistemlerini istemeden de olsa, zaman içinde insanları uzun süredir refahlarını destekleyen nesiller arası bilgi ve bilgelikten mahrum bırakan programlarla değıştirmektedirler.

Elbette ailelerin ve toplulukların sunabileceklerinin sınırları vardır ve devletin ya da sosyal hizmetler sağlayan yönetim yapılarının, topluluk ihtiyaçları ve topluluk kapasitesi oluşturma ile tamamlayıcı bir şekilde çalışarak toplumun refahını bir bütün olarak artıran uzmanlaşmış hizmetler sağlama yükümlülüğü vardır.

Tabandan gelen bir sosyal hizmet uygulayıcısı açısından önemli olan, sosyal koruma sistemlerinin ilk koruyucular olarak ailelerin ve toplulukların sorumluluğunun yerini almamasıdır. Aksine, sosyal koruma sistemlerinin sınırlı mali ve tıbbi yardıma erişimden daha fazlasını sağlamasıdır. İnsanların haklarını anlamalarını ve çevrelerini daha iyi hale getirmek için demokratik olarak nasıl şekillendireceklerini öğrenmelerini sağlayan bir platform haline gelirler.

Sosyal hizmet uzmanları, sosyal korumanın dönüşümsel olması, tüm insanların gerçek ihtiyaçlarından ve tüm insanların haklarının gerçekleştirilmesinden yola çıkılarak inşa edilmesi gerektiğine inanmaktadır. Sosyal koruma, çoğu zaman her şey ters gittiğinde, işgücü piyasaları ve ekonomiler başarısız olduğunda başvurulanan bir "boru sonu" çözümü olarak görülmüştür. Oysa meslekler açısından bakıldığında, dönüştürücü sosyal korumanın tüm yaşam biçimlerinde değişime öncülük etmesi zorunludur.

Sosyal hizmet mesleği, sosyal korumanın ekonomide, demokraside ve eşitsizliklerin giderilmesinde değişim yaratma potansiyelini görmektedir. Dięerleriyle birlikte yeni bir sosyal koruma anlayışına ihtiyaç olduğunu savunuyoruz. Bu anlayış, toplumu ve sosyal ilişkileri korumaya, sosyal bütünleşmeyi teşvik etmeye ve insanlar arasındaki ilişkileri mümkün olduğunca uyumlu hale getirmeye odaklanmalıdır. Bu anlayış, uyumlu toplumların sürdürülebilmesi için topluluk kapasitesi oluşturma karmaşık matrisi üzerine inşa edilme ihtiyacını yansıtmalıdır.

Mesleki uygulama deneyimlerimizden, insanların, toplulukların birbirlerine yardım etme konusundaki organik araçlarını zayıflatan, güçsüzleştirici sosyal bakım sistemlerinin elinde olmak istemediklerini görüyoruz. Sosyal hizmetleri kullanan ve bu hizmetlere erişmeye çalışan insanlar adalet istiyor: eşit bir oyun alanı ve başarılı olmak için eşit fırsat. Seslerinin duyulmasını ve kendi yaşamları üzerinde söz sahibi olmak isterler.

Toplum katılımı ve insan hakları üzerine inşa edilen sosyal koruma, ekonomik avantajın da ötesine geçecektir. Sürdürülebilirlik ve güvenlik sağlayacaktır.

Politika Beyanı

Sosyal hizmet uzmanlarının, insanların güvenliğini, emniyetini ve refahını zayıflatan temel nedenleri ve dinamikleri ele almak üzere toplulukları ve toplumu dönüştüren sistemler inşa etmek için Sosyal Koruma Sistemlerini teşvik etmeleri sosyal hizmetin mesleki etiği ile tutarlıdır. Sosyal hizmetin mesleki ilkeleri, Sosyal Koruma Sistemlerinin sosyal sürdürülebilirliği sağlamak ve insanların kendi kaderlerini tayin etme ve kendi yaşamları üzerinde etkili olma fırsatını en üst düzeye çıkarmak için bir kalkınma modeline dayandığını da vurgulamaktadır.

Sosyal hizmet uzmanlarının sosyal koruma sistemlerindeki rolü, tüm insanları kapsayacak, onlara onurlu ve saygılı davranacak, insan haklarını ve sosyal adaleti sağlayacak sistemlerin geliştirilmesinde toplum dayanışmasını ve katılımını kolaylaştırmaktır. Sosyal hizmet uzmanları, sistemlerin yapısal, sosyal ve kültürel engelleri olumlu bir şekilde ele almasını savunmak için becerilerini, bilgilerini ve uzmanlıklarını yalnızca marjinalleştirilmiş ve dışlanmış bireyler için değil, aynı zamanda gruplar ve topluluklar için de kullanacaktır.

Bu politika beyanının etkileri

Bu politika, meslek etiği ve ilkeleri doğrultusunda sosyal hizmet uzmanları, sosyal koruma sistemlerini toplumsal dönüşüm, demokrasi ve sosyal açıdan adil toplumlar yaratma araçları olarak görürler.

Sosyal hizmet uzmanlarının rolü, aile ve toplumun sürdürülebilir öz bakım kapasitesini ve gerektiğinde sosyal koruma sistemlerine erişim becerisini güçlendiren sonuçlar elde etmek için devlet hizmetleri ile aile toplum sistemleri arasında arabuluculuk yapmaktır.

Sosyal hizmet uzmanları bilgi, deneyim ve becerilerini kullanarak hizmetlerden yararlanan kişilere onurlu bir şekilde muamele edilmesini ve aldıkları bakımla ilgili kararlar alabilmelerini sağlamak için hizmetler içinde savunuculuk yaparlar.

Sosyal hizmet uzmanları, çalıştıkları yerlerde ve topluluklarda, hizmetlerin maksimum erişilebilirlik sağlayacak ve gereksiz tekrarları önleyecek şekilde entegre edilmesini savunurlar. Sosyal hizmet uzmanları, diğer tüm meslek gruplarının müracaatçılarıyla birlikte anlayışlar inşa etmesini ve kişinin kendi kaderini tayin etmesi için çalışmasını teşvik eder.

Sosyal hizmet uzmanları, toplumların içine gömülü olan ve hizmetlerin geliştirilmesinde toplumların katılımını sağlayan erişilebilir, uygun fiyatlı ve şeffaf sosyal koruma sistemlerinin geliştirilmesinin savunucularıdır.

Bu politikanın sonuçları sosyal hizmet uzmanlarının işverenlerini de etkilemektedir. Sosyal hizmet uzmanlarının işverenleri ve sosyal koruma sistemlerinin idarecileri, sosyal kalkınma, insan hakları ve toplum katılımı savunucuları olarak sosyal hizmet uzmanlarını desteklemelidir.

Bu politika belgesi, Sosyal Koruma Sistemlerinde Sosyal Çalışmacıların Rolünü ortaya koymakta ve sosyal korumanın tüm toplumların çerçevelerine yerleştirilmesinin olumlu ekonomik sonuçlara ve daha istikrarlı ve uyumlu toplumlara yol açtığını ileri sürmektedir.

Bir sonraki gözden geçirme tarihi

IFSW'nin 2000 yılındaki yönetmeliğine göre politikaların 6 yıl sonra gözden geçirilmesi ve güncellenmesi gerekmektedir.

Eğer 2016 yılında Seul'de yapılacak Delege Toplantısı bu politikayı kabul ederse, IFSW

2022'deki Delege Toplantısı, sosyal koruma sistemlerinde sosyal hizmet politikasının güncellenmesini tartışmalı ve onaylamalıdır.

Sözlük

Sosyal Hizmetler: Bu politikada "sosyal hizmetler" terimi, sosyal asistanlar, toplum ve gençlik çalışanları, sosyal bakım çalışanları, sosyal eğitimciler, sosyal pedagoglar, sokak çalışanları, animatörler vb. gibi bazı ülkelerde ayrıştırılmış, bazılarında ise sosyal hizmet kavramı altında yer alan çeşitli sosyal mesleklerin hizmetlerini de kapsayacak şekilde geniş bir anlamda kullanılmaktadır.

Sosyal Güvenlik / Koruma Sistemi[3]: Toplumun tüm üyelerinin, özellikle sosyal veya ekonomik açıdan dezavantajlı bireylerin ve toplulukların refahını ve korunmasını sağlamak için yerel, bölgesel veya ulusal düzeyde hükümet, sivil toplum ve toplum aktörleri tarafından sağlanan müdahaleler, programlar, sigortalar, sosyal yardımlar ve refah yardımları sistemidir.

Sosyal Koruma Tabanı: Bu terim, bu çalışmada, iki yönlü bir hedefi içeren 'Sosyal Koruma Tabanlarının Ulusal Düzeyde Uygulanması' ile ilgili 202 sayılı ILO Tavsiye Kararı ile ilgili olarak kullanılmaktadır: ilk olarak, "asgari olarak, yaşam döngüsü boyunca, ihtiyacı olan herkesin temel sağlık hizmetlerine ve temel gelir güvencesine erişimini sağlayacak ve birlikte ulusal düzeyde gerekli olarak tanımlanan mal ve hizmetlere etkili erişimi güvence altına alacak" temel sosyal güvenlik garantilerinin oluşturulması. İkinci olarak, ILO sosyal güvenlik standartları rehberliğinde, mümkün olduğunca çok sayıda insana aşamalı olarak daha yüksek düzeyde sosyal güvenlik sağlayan sosyal güvenliğin yaygınlaştırılmasına yönelik stratejiler dahilinde sosyal koruma tabanlarının uygulanması. (ILO-Rec- 202, 2012). 6.6.2024

Çeviri: Tufan Fırat Göksel